

ABSTRACTS

El subjecte polític

Yves-Charles Zarka

Per respondre la qüestió sobre què és el subjecte polític en Hobbes s'empren una doble lectura: directa i a contracorrent. En una lectura directa, Hobbes sembla esborrar tota figura de l'individu com a subjecte polític per conferir l'estatut de subjecte polític actor a l'única persona civil del sobirà. Tota la qüestió és saber si aquest és el darrer mot de Hobbes. Perquè a contracorrent del subjecte sotmès, hi ha una altra figura del subjecte individual que té un contingut polític. Es tracta d'un esbós de subjecte polític que testimoniarà l'establiment d'una altra relació entre l'individu i el poder: l'individu, no com a ésser que és sotmès al poder, sinó com aquell ésser que se li resisteix. Hom veu, doncs, dissenyar-se a través de la interpretació del dret de resistència un subjecte en el moment de resistir-se al poder.

Paraules clau: Hobbes, subjecte polític, dret de resistència.

In order to answer the question about the political subject in Hobbes, a double reading is undertaken: one, direct, the other, against the tide. In a direct reading, Hobbes seems to erase any figure of the individual as a political subject to confer the statute of political subject to the sovereign actor as the only civil person. We wonder, though, if these are Hobbes' last words. In the other reading of the subject, there is another figure of the individual subject who has some political content. It is an outline of political subject that shows the setting up of another relationship between the individual and the power: the individual not as a being not subjected to the power, but as a being displaying resistance against it. One sees, then, a subject being designed through the interpretation of the right of resistance in the moment of resisting the power.

Key Words: Hobbes, political subject, right of resistance

L'imaginari del Barroc

Bartomeu Forteza

A partir de la rellevància que les imatges mentals tenen en l'individu a l'hora de situarlo en el món i estructurar-ne un coneixement de la realitat circumdant, trobem un mètode de comprensió de la Història que consisteix en un conjunt d'imatges individuals i col·lectives que compleixen una acció ideològica i estableixen una relació entre el món i el jo. Com que cada nova època és fruit d'una ruptura amb l'anterior, preguntar-se per l'imaginari d'èpoques passades ens dóna la clau de pas per saber qui som. Si centrem la mirada en l'imaginari del Barroc, trobem tot un inventari d'imatges que ens ajuden a copsar tant la vitalitat i les ànsies d'infinit d'aquell moment, com el desengany, la tristesa i la tàcita decadència que mica en mica s'anava endevinant.

Paraules clau: Barroc, imatges mentals, imaginari, comprensió de la Història.

Based on the relevance that mental images have on the individual at the time of placing it in the world and structuring a knowledge of the surrounding reality; this paper find a method of understanding History consisting of a set of images both individual and collective with an ideological action that establish a relationship between the world and myself. Each new era is the result of a break with the previous, questioning the imaginary of the past gives us the key to know who we are. Focusing on the imaginary of the Baroque, the paper find an entire inventory of images that helps us capture the vitality and desire for infinite time, and the disappointment and sadness of an implied decadence.

Keywords: *Baroque, mental images, imaginary, understanding of the History.*

Henry Crabb Robinson i el context filosòfic de la primera importació de Kant a Anglaterra

Mònica Carbó i Ribugent

El treball pretén situar l'aportació de Henry Crabb Robinson en el procés d'importació de la filosofia kantiana a l'Anglaterra del tombant de segle, prenent en consideració els detalls rellevants d'aquest procés, irregular pel que fa a les implicacions estrictament filosòfiques i convulsiu per la seva dependència estreta amb fenòmens de caire polític i ideològic. L'interès de la recerca és posar èmfasi en els obstacles amb els quals topa la recepció de la filosofia de Kant en el medi cultural britànic de l'època, que n'expliquen la relativa fallida d'aquest primer intent.

Paraules clau: Henry Crabb Robinson, Kant, Pensament alemany a Anglaterra, Transcendentalisme

The essay aims at locating Henry Crabb Robinson's contribution on the process of importation of Kant's philosophy in England at the turn of the century, taking into consideration the relevant details of the process, irregular as far as strictly philosophical implications are concerned, and dependent on political and ideological upheavels. The main interest is to focus on the several difficulties that the reception of Kant's philosophy had to overcome, which account for the relative failure of such first attempt.

Keywords: *Henry Crabb Robinson, Kant, German Thought in Britain, Trascendentalism*

Introducció a l'Antropologia de Kant

Michel Foucault

Segons Foucault, en aquest text inèdit fins ara, la reflexió de Kant sobre l'home ve donada en l'*Antropologia* a partir d'una cohesió que es repeteix en negatiu: la represa de les grans articulacions de la *Critica* i la divisió tradicional de les *Facultats*, en relació amb les quals descansa un treball que es dirigeix cap a una forma d'«idiomàtica general» amb la que l'home estén sobre les coses i entre els seus semblants un àmbit universal de l'home en el món, el lloc en el que el llenguatge troba la seva realitat i l'home la seva veritat antropològica.

Paraules Clau. Metafísica, naturalesa humana, finitud, coneixement, llenguatge, Crítica.

According to Michel Foucault, in this unedited text until now, the reflection of Kant about the man comes in the Anthropology given from a cohesion that is repeated in negative: the resumption of the great articulations of the Criticism and the traditional

division of the Faculties, in relation to which it rests a work that goes towards a form of «general idiomatic» with what the man spread about the things and among their fellow men a universal area of the man in the world, the place in the one that the language finds its reality and the man his anthropological truth.

Key Words. *Metaphysics, human nature, Criticism, language, knowledge, finiteness.*

El problema de Sòcrates. Primera Conferència

Leo Strauss

Pel que sabem de l'obra de Leo Strauss, el seu interès pel passat res tingué a veure amb la simple curiositat, sinó que nasqué d'una insatisfacció d'arrel amb el present. La insatisfacció radical fou amb la crisi del projecte modern, amb l'esfondrament del racionalisme. Strauss es proposà considerar en la seva obra el problema global del racionalisme a través de la seva història, i això li suposà, primer, fer cap al seu origen per permetre la temptativa de restaurar el propi racionalisme, i les grans qüestions enterrades amb ell. En el cas de la filosofia política, fer cap al seu origen voldrà dir aixecar la pregunta sobre el primer filòsof polític, Sòcrates. Segons la tradició, fou ell el primer en fer de l'acció humana el problema central de la filosofia. Per això, considerar el problema del racionalisme, en algun sentit, passà, primerament, per Strauss, per tractar «el problema de Sòcrates», i això és també el problema de la filosofia política clàssica, com l'origen del racionalisme, almenys del racionalisme polític.

Paraules Clau. Filosofia Política, Filosofia Antiga, Ciència Moderna, Historicisme, Crisi de la Modernitat.

As far as we know about the work of Leo Strauss, his interest in the past had nothing to do with a simple curiosity, but was born from a radical dissatisfaction with the present: a radical dissatisfaction with the crisis of the modern project, a radical dissatisfaction with the collapse of rationalism. In his work, Strauss intended to consider the general problem of rationalism through its history, which meant first to make way to its origins. He made way to the origins of rationalism in order to understand better what had become from rationalism. He made way to the origins of rationalism in order to make possible the attempt of restoring the same rationalism, and the big questions buried with it. In the case of political philosophy, to make way to its origins, means raising the question about the first political philosophy, that is, Socrates. According to the tradition, he was the first one in facing the human action as the core problem of philosophy. For this reason, for Strauss, to consider the problem of rationalism consisted, in a sense, in dealing with «the problem of Socrates», and that is also, with the problem of classical political philosophy, as the origin of rationalism, at least, of political rationalism.

Key Words. *Political Philosophy, Ancient Philosophy, Modern Science, Historicism, Crisis of Modernity.*

Plató al Japó: passat, present i futur

Noburu Notomi

Amb l'ajuda de les activitats portades a terme per la *Internacional Plato Society* (IPS) i d'altres iniciatives, els Estudis Platònics al Japó comencen a ser coneguts encara que la seva situació real és bastant obscura. Aquells que viuen fora de Japó es pregunten per què i com els especialistes japonesos llegeixen Platò. Com a conseqüència de la tendència dels cercles acadèmics japonesos a l'aïllament cap a l'exterior, principalment

per raons lingüístiques i culturals que s'explicaran més endavant, escric aquest article per a traçar les línies més importants dels Estudis Platònics al meu país. Ara bé, aquest no pretén ser només un llistat de fets. Intentant reflectir la nostra situació present i el seu rerafons històric, voldria fer alguns suggeriments de cara al futur: què podem fer els especialistes japonesos per a contribuir als Estudis Platònics en el món? I, quin tipus d'intercanvi internacional farà progressar la nostra comprensió de la filosofia platònica?

Paraules Clau: Plató, Estudis Platònics, Filosofia, Filosofia Antiga, Filosofia Japonesa, Estudis Clàssics

Plato studies in Japan are now becoming better known through the activities of the International Plato Society (IPS) and in other ways, but the real situation is still largely obscure. People outside Japan may wonder why and how we Japanese scholars read Plato. Since Japanese academic circles tend to be closed to the outer world, mainly for linguistic and cultural reasons explained later, I am writing to outline some important features of Plato studies in Japan. However, this is not meant to be simply a factual report. By reflecting on our present situation and its historical background, I shall make some suggestions for the future: what can we Japanese scholars contribute to Plato studies in the world, and what kind of international exchange will advance our understanding of Plato's philosophy?

Key Words: *Plato, Plato Studies, Philosophy, Ancient Philosophy, Japanese Philosophy, Classical Studies*

Equivalències d'experiència i simbolització en Plató i Homer

Zdravko Planinc

Les interpretacions contemporànies de Plató estan sovint subordinades a lectures religioses o a models de veritat aliens als grecs. En aquest sentit Eric Voegelin seria un representant del que Planinc anomena la «lectura bíblica» dels diàlegs. Tanmateix, els escrits tardans del pensador alemany ofereixen una nova via d'accés a la comprensió dels textos del passat a partir d'una teoria de les equivalències entre simbolitzacions i experiències. Planinc es proposa aplicar aquesta teoria allà on el mateix Voegelin no la va aplicar, això és, en la interpretació dels diàlegs platònics; concretament en la possibilitat de fer una lectura de certs passatges de *La república* des dels seus equivalents simbòlics en l'*Odissea* tot aclarint la complementarietat entre els elements polítics -les lletres grans- i filosòfics -les lletres petites- en ambdós casos.

Paraules clau: Plató, *República*, Homer, *Odissea*, Voegelin, Planinc, equivalències, experiència, simbolització.

The contemporary interpretations of Plato are often subordinated to a religious tradition or to models of truth which are aliens to the Greeks. In this sense Eric Voegelin would be a representative of what Planinc calls the «Biblical reading» of the dialogs. However, the late writings of the German thinker offer a new way to understand classical texts from a theory of the equivalences of experience and symbolization. Planinc proposes himself to apply this theory where Voegelin did not, that means, to the interpretation of the platonic dialog; more specifically in this paper he looks for equivalences between certain passages of the Republic and the Odyssey while clarifying at the same time the relation in both works between the political -the big letters- and philosophical -the small letters- elements.

Key Words: *Plato, Republic, Homer, Odissea, Voegelin, Planinc, equivalences, experiences, symbolization.*